

LEN AMAR LAGUN GIÑAN ETXIAN

Sentimentu asko dauzkat nerekin
orain kontatu biarrak,
ez dakit nola zuzenduko'iran
egin dituzten okerrak;
pazientzitik ez naiz atera
Jaungoikuari eskerrak,
leku askotan jarri dituzte
tristura eta negarrak,
len amar lagun giñan etxian
ta orain iru bakarrik.

Atentziyua izan zazute
nik esandako itzakin:
nere biotzik ezta poztutzen
dirua eta gauzakin,
eztakigu noiz jarriko geran
konsuelo ta pozikan;
bi seme illak, beste bi preso,
beste bi non dan ez jakin,
milagro ezta ni egotia
kuidado eta kezakakin.

Adierazi bear dizutet,
esagon dizutet ziñez,
tristura ontatik iñola ere
apartatu al bagiñez;
bi seme illak, beste bi preso,
beste bi non dan jakiñ ez,
nere biotza tristuran dago
ezin sendaturik miñez.

Milagru ezta pena aundiya
izatia biyotzian,
negar-malkuak saltatzen zaizkit
iñoiz gogoratutzian;
ezeren mantxik eta batere
kulpa gabiak il zian,
Beste bi preso Ondarretatik
San Kristobala joan zian,
zer kontatua izango dute
elkarrengana biltzian.

Errenerriako Udala – Herria Ezagutzen

Orra zer lana ekarri diran
nere semien paltiak,
ta ortatikan izandu ditut
familirako kaltiak;
ai, penosuak izandu dira
pasa ditudan urtiak,
kastigu oiek izandu dira
gogorrek eta fuertiak,
emen izango al ditut arren
beste munduko partiak!

JOSEBA TAPIA: AGUR INTXORTA MAITE, 1936-37 GUDAKO KANTUAK.
Gaztelupeko hotsak.